

De nieuwe asbestvergunning: wie bepaalt straks of je mag werken?

Deel 1 – De DSU komt eraan, maar wie weet het eigenlijk?

Noot vooraf

Voor deze Asbest Dialoog is bewust gekozen voor makkelijke en begrijpelijke taal. Het nieuwe asbestvergunningstelsel, de **DSU** en de gevolgen daarvan zijn **juridisch en organisatorisch complexe onderwerpen**. Juist omdat deze veranderingen straks mogelijk ook gevolgen hebben voor bedrijven die zich nu helemaal niet als asbestbedrijf beschouwen, is geprobeerd de belangrijkste vragen zo eenvoudig mogelijk uit te leggen.

Wie behoefte heeft aan meer achtergrondinformatie, een juridische verdieping of een nadere toelichting op de DSU en het nieuwe vergunningstelsel, kan een e-mail sturen naar: asbestdialoog@gmail.com

1. Inleiding

De afgelopen weken krijg ik opvallend veel vragen over de **DSU**.

Maar bij het beantwoorden van die vragen ontstaat steeds een groter probleem. **Veel bedrijven weten niet eens dat de DSU bestaat**. En dat is misschien ernstiger dan het op het eerste gezicht lijkt.

Deze Asbest Dialoog is daarom het eerste deel van een tweeluik. In dit eerste deel leg ik vooral uit **wat de komst van de DSU betekent voor bedrijven die straks met een asbestvergunning te maken krijgen**. In deel 2 ga ik dieper in op de **juridische gevolgen van de nieuwe vergunningplicht**.

Want de **DSU is niet zomaar een nieuwe overheidsafkorting**. In het nieuwe asbestvergunningstelsel, opgelegd vanuit de Europees **Richtlijn (EU) 2023/2668**, wordt de DSU **de beoogde vergunningverlener**. Daarmee kan een organisatie die een ondernemer vandaag waarschijnlijk niets zegt, straks een belangrijke rol spelen bij de vraag of die ondernemer bepaalde werkzaamheden met asbest mag uitvoeren.

En daarmee komen we bij een tweede probleem: **veel bedrijven weten op dit moment nog niet eens of zij straks een vergunning nodig hebben**.

Dat geldt namelijk niet alleen voor de bedrijven die we nu al kennen als asbestbedrijven. Het nieuwe vergunningstelsel raakt ook bedrijven die zichzelf helemaal niet als asbestbedrijf beschouwen, maar in hun normale werkzaamheden **asbest kunnen verwijderen**.

Denk bijvoorbeeld aan schilders, dakdekkers, installateurs en timmerbedrijven. Voor hen kan een activiteit die nu onderdeel is van regulier onderhouds-, renovatie- of herstelwerk straks betekenen dat zij als **vergunninghouder** onder het nieuwe asbestvergunningstelsel vallen. Zij krijgt daarmee niet alleen te maken met de vraag **hoe het werk veilig moet worden uitgevoerd**, maar ook met de vraag **of het bedrijf daarvoor over de vereiste vergunning beschikt** en aan de voorwaarden blijft voldoen.

Dat maakt de **DSU relevant voor een veel grotere groep bedrijven** dan alleen de huidige asbestsector.

En juist daar zit een risico: **bedrijven die vandaag nog geen enkele relatie zien tussen hun eigen werkzaamheden en een asbestvergunning, kunnen morgen wel vergunninghouder zijn.**

2. Van regulier vakbedrijf naar vergunninghouder

Misschien denkt een schilder, glaszetter, dakdekker of installateur bij het lezen van dit verhaal: **“Maar ik ben helemaal geen asbestbedrijf. Ik verwijder geen asbest.”** Neem een glaszetter. Het is midden in de nacht. Een ruit wordt ingegooid en u wordt als glaszetter opgeroepen. De gevaarlijke glasscherven moeten uit de sponning worden gehaald voordat een nieuwe ruit kan worden geplaatst.

U gaat dan niet eerst vragen: **“Heeft u een asbestinventarisatierapport?”**

En als later blijkt dat de kit asbesthoudend is, gaat u niet eerst een asbestverwijderingsbedrijf inschakelen. De glasscherven zijn gevaarlijk, de ruit moet worden vervangen en de klant verwacht dat u het probleem oplost.

Dan is het belangrijk dat u weet **wat u zelf mag doen** én dat u daarvoor **over de juiste vergunning beschikt**.

Precies daar zit de verandering.

Hetzelfde kan gebeuren bij een schilder die asbesthoudende kit moet verwijderen, een dakdekker die een asbesthoudende daktoepassing moet verwijderen, of een installateur of timmerbedrijf dat bij onderhoud of renovatie met asbest wordt geconfronteerd.

De overheid noemt daarom expliciet **een beperkte vergunning voor schilders die asbesthoudende kitranden verwijderen**.

De beperkte vergunning is daarmee juist bedoeld voor **een nieuwe groep vergunninghouders**: bedrijven die zichzelf nu helemaal niet als asbestbedrijf zien, maar die in hun dagelijkse werk soms wel asbest moeten verwijderen.

Je hoeft dus **geen traditioneel asbestverwijderingsbedrijf** te zijn om straks met een asbestvergunning te maken te krijgen.

En precies daar komt de **DSU** om de hoek kijken.

3. DSU (Dienstverlening, Samenwerkingsverbanden en Uitvoering)

Tot nu toe is het verhaal eenvoudig. Je bedrijf voert werkzaamheden uit waarbij je zelf asbest mag verwijderen. Daarvoor heb je straks een **vergunning** nodig.

Maar **wie geeft die vergunning?** De DSU, de **uitvoeringsorganisatie binnen het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid**.

De DSU wordt de organisatie die de vergunningen gaat behandelen. Voor veel bedrijven is dat een volledig nieuwe organisatie.

En dat betekent dat je straks niet alleen moet weten **hoe je veilig met asbest werkt**, maar ook **aan de voorwaarden moet blijven voldoen om je vergunning te behouden**.

En daar begint voor veel ondernemers het echte risico.

4. Wat gebeurt er als er iets fout gaat?

Stel: Een schilderbedrijf heeft een vergunning. Tijdens een klus komt een toezichthouder controleren en constateert een probleem.

Wat gebeurt er vervolgens? Blijft die constatering beperkt tot die ene klus? Of wordt die informatie ook gebruikt bij de **beoordeling van de vergunning** van het bedrijf?

En als dat gebeurt: **kan één fout op één project gevolgen hebben voor het hele bedrijf?**

Dat is een belangrijke vraag. Want een vergunning is straks **niet zomaar een papiertje**. Zonder vergunning mag je bepaalde werkzaamheden mogelijk niet meer uitvoeren.

5. Maar wat als de informatie niet klopt?

Dat is misschien nog wel belangrijker.

Stel dat een toezichthouder zegt dat er **asbestvezels buiten het werkgebied** zijn gekomen.

Hoe is dat vastgesteld? Is dat gemeten? Is het onderzocht? Of is het een constatering op basis van een waarneming?

Dat verschil is belangrijk. Want als dergelijke informatie gevolgen kan hebben voor een vergunning, moet duidelijk zijn **waarop een besluit wordt gebaseerd**.

Een ondernemer moet daarom kunnen weten:

- **wat er precies is vastgesteld;**
- **wie dat heeft vastgesteld;**
- **en wat hij kan doen als hij het er niet mee eens is.**

Een registratie in een systeem mag niet automatisch betekenen dat een bedrijf in overtreding is.

6. Kun je zomaar je vergunning kwijt raken?

Dat is waarschijnlijk de vraag die iedere ondernemer uiteindelijk stelt.

- Wat gebeurt er als er iets misgaat?
- **Kan de vergunning direct worden geschorst?**
- **Wordt eerst gekeken of het probleem kan worden opgelost?**
- Kan de ondernemer uitleg geven?
- Kan hij bezwaar maken?

En misschien nog belangrijker:

- **mag het bedrijf ondertussen gewoon blijven werken?**

Dat zijn belangrijke vragen, want het verliezen van een vergunning kan grote gevolgen hebben.

Een schilder kan misschien nog gewoon schilderen. Maar mag hij nog een klus uitvoeren waarbij asbest moet worden verwijderd?

Een installateur kan misschien nog installatiewerk doen. Maar wat gebeurt er als het werk stilvalt omdat eerst asbest moet worden verwijderd?

De gevolgen kunnen dus verder gaan dan alleen die ene overtreding.

7. Ook je personeel wordt belangrijk

Het gaat straks niet alleen om het bedrijf. Ook de **medewerkers moeten aan bepaalde eisen voldoen**.

Denk aan opleiding, bijscholing en registratie.

Voor een gespecialiseerd asbestbedrijf is dat misschien bekend. Voor een klein schildersbedrijf of installatiebedrijf is dat iets heel nieuws.

Daarom moeten ondernemers straks weten:

- **Zijn mijn medewerkers goed opgeleid?**
- **Staan zij waar nodig geregistreerd?**
- **Zijn de opleidingen nog geldig?**

Want een vergunning voor het bedrijf heeft weinig waarde als vervolgens blijkt dat de medewerker die het werk uitvoert **niet aan de voorwaarden voldoet**.

8. Het grootste risico: je weet niet wat je niet weet

En misschien is dat wel het grootste probleem.

De bestaande asbestbedrijven weten dat er regels zijn. Zij kennen de certificaten, controles en toezichthouders.

Maar hoeveel schilders, installateurs, dakdekkers en timmerbedrijven weten op dit moment:

- dat er een **nieuw vergunningstelsel** komt?
- dat zij mogelijk een **vergunning nodig hebben?**
- wat de **DSU** is?
- welke eisen straks voor hun **personeel** gelden?
- en wat er gebeurt als er tijdens een controle iets misgaat?

Ik vermoed: **lang niet iedereen**.

En dat is geen verwijt aan die bedrijven.

Je kunt moeilijk verwachten dat een ondernemer zich voorbereidt op een systeem **waarvan hij niet eens weet dat het eraan komt**.

9. Daarom is dit geen verhaal voor alleen de asbestsector

De discussie over het nieuwe vergunningstelsel wordt nu vooral gevoerd door mensen die al jarenlang actief zijn in de asbestwereld.

Maar juist de ondernemer die zich helemaal geen asbestbedrijf voelt, moet weten wat er verandert. Want voor hem kan het verschil groot zijn.

Vandaag zegt hij misschien: “Ik ben schilder.” Straks moet hij mogelijk zeggen: “Ik ben schilder én vergunninghouder.”

En dan krijgt hij te maken met **opleidingen, registraties, toezicht** en een vergunning die voorwaarden kent.

10. Tot slot: wacht niet tot je het merkt

De **DSU** is voor veel bedrijven nog een onbekende naam. Maar dat kan snel veranderen.

Daarom is mijn boodschap vooral bedoeld voor bedrijven die zichzelf nu niet tot de asbestsector rekenen.

Wacht niet tot je tijdens een klus ontdekt dat je een vergunning nodig hebt. **Wacht niet** tot een toezichthouder vraagt naar een registratie. **Wacht vooral niet** tot blijkt dat informatie over jouw bedrijf gevolgen kan hebben voor je vergunning.

Stel nu al de volgende vragen:

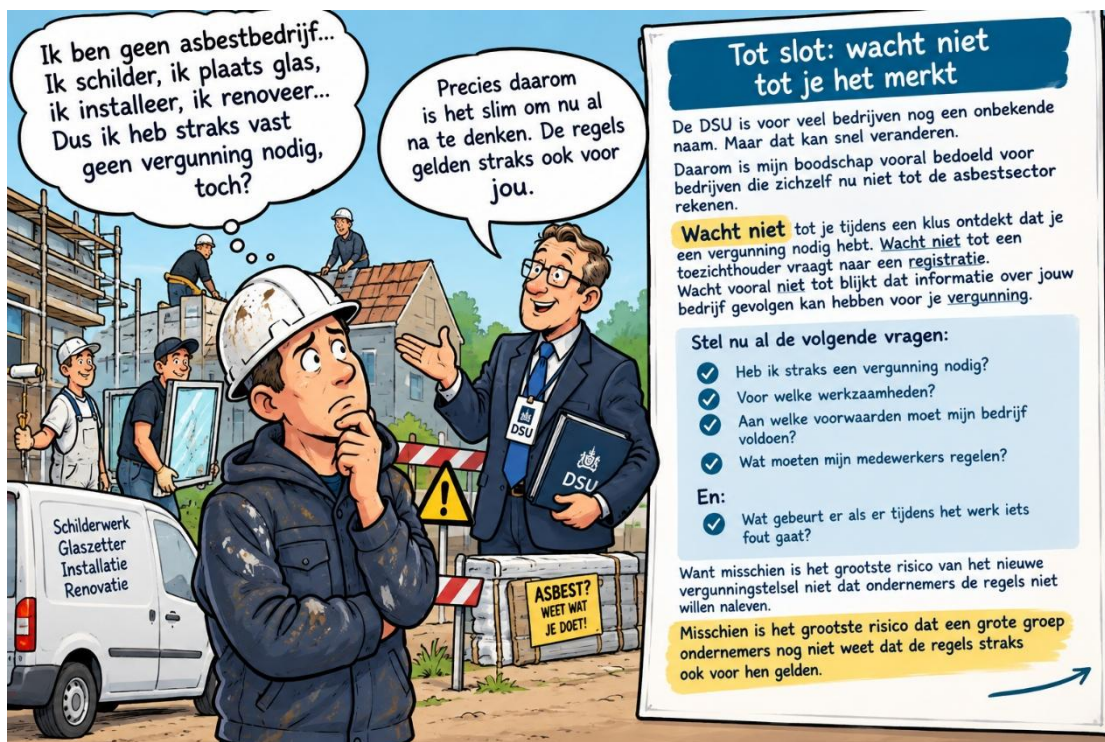
- Heb ik straks een vergunning nodig?
- Voor welke werkzaamheden?
- Aan welke voorwaarden moet mijn bedrijf voldoen?
- Wat moeten mijn medewerkers regelen?

En:

- Wat gebeurt er als er tijdens het werk iets fout gaat?

Want misschien is het grootste risico van het nieuwe vergunningstelsel niet dat ondernemers de regels niet willen naleven.

Misschien is het grootste risico dat **een grote groep ondernemers nog niet weet dat de regels straks ook voor hen gelden.**

De publicatie is naar eer en geweten opgesteld en gebaseerd op de best beschikbare informatie. Desondanks kunnen fouten of onvolledigheden voorkomen en kan informatie verouderen. De inhoud is niet bedoeld als vervanging van professioneel advies. Gebruik van de informatie is volledig op eigen risico. Ik aanvaard geen aansprakelijkheid voor directe of indirecte schade voortvloeiend uit het gebruik van deze informatie, noch voor de inhoud van externe websites waarnaar wordt verwezen.

Deze inhoud is copyright-free en valt in het publiek domein (CC0)